

Πως η Ρώμη υπέταξε την Ελλάδα

Έρευνα και επιμέλεια κειμένων:
Δημήτρης Συμεωνίδης JP

Μέρος Α'

Οι Ρωμαίοι, αφού νίκησαν τους Καρχηδόνιους, θέλησαν να επεκτείνουν την κυριαρχία τους, υποτάσσοντας και τους Έλληνες.

Πρώτα ήλθαν σε σύγκρουση με τους Μακεδόνες και στη συνέχεια με τους άλλους Έλληνες. Τελευταία μάχη έγινε στη Λευκόπετρα του Ισθμού, όπου πητήθηκε ο στρατός της Αχαϊκής συμπολιτείας.

Ασχέτως αν η σύγχρονη ιστοριογραφία παρουσιάζει τους Ρωμαίους ως ξένους κατακτητές της Ελλάδος, παρόμοια αντίληψη δεν περιέχεται στις αρχαίες πηγές. Σε αυτές οι Ρωμαίοι παρουσιάζονται μεν ως επιτιθέμενοι αλλά όχι ξένοι.

Κατά ένα τρόπο αντιμετωπίζονται παρομοίως όπως κατά τον 4ο π.Χ. αιώνα κρίνονται οι επεκτατικοί πολέμοι του Φιλίππου Β' όταν άρχισε να υπερισχύει στις Ελληνικές πόλεις-κράτη. Κατά τους ίδιους χρόνους ο μαθητής του Πλάτωνος Ηρακλείδης ο Ποντικός (387-312 π.Χ.) μνημονεύει την Ρώμη ως «Πόλι Έλληνίδα». Ο Διονύσιος ο Αλικαρνασσεύς (60-7 π.Χ.) εμμέσως ανάγει στον Ιαπετό το γένος των Ρωμαίων, ομοίως όπως στον ίδιο ο Ησίοδος ανήγαγε το γένος των Ελλήνων.

Παρόμοιες οικείες αντιλήψεις περιέχονται σε Ελληνικά κείμενα συγγραφέων όπως ο Λίβιος Ανδρόνικος (περίπου 270-200 π.Χ.), ο Πολύβιος (202 - 120 π.Χ.), ο Πλούταρχος (45-120 μ.Χ.), όπως και σε ελληνικά κείμενα Ρωμαίων Αυτοκρατόρων όπως ο Μάρκος Αυρήλιος (121-180 μ.Χ.) και ο Αδριανός, (76-138 μ.Χ.).

Ο αετός έγινε Ρωμαϊκό πρόσημο μετά το 33 μ.Χ. αφού η Ρώμη κατέλυσε την δυναστεία των Πτολεμαίων στην Αίγυπτο, των οποίων ο Αετός από τις αρχές του 3ου μ.Χ. αιώνας απεικονιζόταν στα χρυσά βασιλικά νομίσματα με τις προτομές των Πτολεμαίων. Αντιστοίχως ο Οκταβιανός Αύγουστος (27 π.Χ.-14 μ.Χ.) στα νομίσματά του, εκτός από τον Πτολεμαϊκό απεικόνιζε και τον απλοποιημένο Ελληνικό οκτάκτινο ήλιο.

Αντιθέτως ο Μάρκος Αυρήλιος, ο οποίος συνέταξε στα Ελληνικά τα γραπτά του, χρησιμοποίησε στα φαντάσματα των Μεγάλων της Ελευσίνας, τον πανελλήνιο δεκαεξάκτινο ήλιο όπως ήταν και στα Προπύλαια της Ακροπόλεως των Αθηνών, που αργότερα προέβαλαν και οι Μακεδόνες Βασιλείς.

Εν γένει ο χαρακτήρας της προχριστιανικής ή χριστιανικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας κρίνεται ως Ελληνορωμαϊκός. Η Ελληνική γλώσσα ήταν καθομιλουμένη στην Αρχαία Ρώμη, όπως δείχνει η καθολική χρήση της Ελληνικής γλώσσας στον λειτουργικό βίο των Χριστιανών κατοίκων της πόλεως έως και τον 4ο μ.Χ. Τέλος, μαρτυρείται ότι η Ελληνική γλώσσα ήταν ομιλουμένη στην Ρώμη έως και τον 10ο μ.Χ. αιώνα.

Οι Ρωμαίοι, αφού νίκησαν τον Αννίβα, θέλησαν να κατακτήσουν και την Ελλάδα. Την εποχή αυτή οι Έλληνες είναι διασπασμένοι και οι συνεχείς πόλεμοι τους έχουν οδηγήσει σε παρακμή. Έγινε τότε

Ο Μάρκος Αυρήλιος

προσπάθεια κάποιες πόλεις να ενωθούν και να αποτελέσουν ξεχωριστά κράτη. Δημιουργήθηκαν έτσι δύο συμπολιτείες, η Αιτωλική και η Αχαϊκή. Οι πόλεις που ανήκαν στις ενώσεις αυτές είχαν ίσα δικαιώματα. Για να διευκολύνουν μάλιστα το εμπόριο, χρησιμοποιούσαν τα ίδια νομίσματα. Οι συμπολιτείες ήταν η τελευταία προσπάθεια για ένωση των Ελλήνων. Δεν πέτυχε όμως το στόχο της, γιατί γρήγορα άρχισαν οι συγκρούσεις μεταξύ τους.

Από την άλλη πλευρά οι Ρωμαίοι έκαναν κάθε προσπάθεια να είναι ο ελληνικός κόσμος διαιρεμένος. Φρόντιζαν λοιπόν να επεμβαίνουν στις υποθέσεις των πόλεων υποστηρίζοντας τότε τη μία πόλη και τότε την άλλη.

Τον 2ο π.Χ. αιώνα στην Ελλάδα το πιο ισχυρό κράτος ήταν η Μακεδονία. Αποτελούσε το πιο μεγάλο εμπόδιο στην επιθυμία Ελλάδας. Παρουσιάστηκαν λοιπόν σαν ελευθερωτές των πόλεων από την κυριαρχία των Μακεδόνων. Τελικά νίκησαν τους Μακεδόνες και συνέλαβαν το βασιλιά τους Περσέα αιχμάλωτο (168 π.Χ.). Η Μακεδονία έγινε επαρχία του ρωμαϊκού κράτους.

Εππέλους η Ελλάδα είναι «ελεύθερη!»

Όταν λοιπόν γιορτάζονταν τα Ισθμια, πλήθος ανθρώπων παρακολουθούσε τους αγώνες, μια που ύστερα από πολλά χρόνια σταματούσαν πια οι πόλεμοι στην Ελλάδα. Σε μια στιγμή δόθηκε με τη

σάλπιγγα το σύνθημα να γίνει πουςία. Ο κήρυκας βγήκε στο μέσο του σταδίου και ανακοίνωσε πως η Σύγκλητος των Ρωμαίων και ο Τίτος Κοϊντίος, ο στρατηγός και ύπατος, μετά τη νίκη τους εναντίον των Μακεδόνων, απομακρύνουν τις φρουρές τους. Ακόμη αφήνουν τους Έλληνες να ζουν ελεύθεροι, αυτόνομοι, αφορολόγητοι και να χρησιμοποιούν τους πατροπαράδοτους νόμους τους. Στην αρχή το πλήθος δεν άκουσε καθαρά, γι' αυτό έκανε φασαρία και ζητούσε να το ξαναπεί ο κήρυκας. Μόλις εκείνος με φωνή πιο δυνατή επανέλαβε, μια απίστευτη κραυγή χαράς ακούστηκε, που έφτασε μέχρι τη θάλασσα. Κανένας δεν έδινε πια σημασία στους αθλητές, γιατί όλοι έτρεχαν να χαιρετήσουν το σωτήρα και προστάτη της Ελλάδας. Μετά τις ζητωκραυγές διασκέδασαν με φαγοπότια.

Μετά ήλθε και η σειρά της νότιας Ελλάδας. Οι Έλληνες δεν μπόρεσαν να μονιάσουν ούτε την τελευταία στιγμή. Η τελική σύγκρουση έγινε στη Λευκόπετρα, κοντά στον Ισθμό της Κορίνθου. Εκεί είχε παραταχθεί ο στρατός της Αχαϊκής συμπολιτείας (146 π.Χ.). Οι Ρωμαίοι νίκησαν και στη συνέχεια κατέστρεψαν την πόλη της Κορίνθου.

Με τη λήξη του 1ου π.Χ. αιώνα όλος ο ελληνικός κόσμος είχε υποταχθεί στους Ρωμαίους.

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή

Τον 2ο π.Χ. αιώνα στην Ελλάδα το πιο ισχυρό κράτος ήταν η Μακεδονία. Αποτελούσε το πιο μεγάλο εμπόδιο στην επιθυμία Ελλάδας. Παρουσιάστηκαν λοιπόν σαν ελευθερωτές των πόλεων από την κυριαρχία των Μακεδόνων.